

TRILOGIA DE LA CASPA (II. LES DUES PREMSES)

Un relat de: [Sergi Yagiie Garcia](#)

S'enumeraven en el primer lliurament de la Trilogia de la Caspa les diferents espècies que fan de la seva vida un constant aprofitament de la falta d'estómac, paradoxalment, per a omplir-lo, passejant-se sense pudor pel que, actualment, es poden considerar Les Dues Torres del seu enriquiment.

Les tradicionals revistes del cor es van fragmentar farà un temps en dos grans sectors, el gràfic i el televisiu, i a partir d'aquesta escissió, la denominada premsa rosa s'ha anat convertint en el circ de tres pistes que és avui en dia.

Si bé la premsa del cor mai va ser paradigma de veracitat, rigor, transcendència o literatura periodística, les transformacions sofertes en televisió a causa de les despietades lluites per l'audiència, han dut al declivi als habitants de La Terra Mediocre, convertint-los encara més, si cap, en ninots de putxineli, han tenyit el rosa cursi i aristocràtic d'antany en el enguany violat de rigor mortis i han transformat el concepte de "premsa del cor" fent-lo extensible a la resta de les vísceres, pel que ara, hom li pot dir, ajustant-se més a la realitat, premsa de casqueria. Les Dues Premses -televisiva i gràfica- s'abracen, doncs, en la seva caiguda a l'abisme de la vulgaritat, i es confonen fins a ser indistintes als personatges que retraten quan pareixen esguerros necròfags a la Mariñas, Karmeles, Tómbolas, Salses Roses o Aquí hay Tomates.

Recorren a monogràfics carronyaires sobre les gràcies i desgràcies de retruc entre diversos "famosos", es treuen de la màniga programes maratonians de dissabte a la nit, aguantant amb filferros enormes continents d'inexistent contingut, tirant mà de les baralles de galls entre exhabitants d'una illa de la qual mai van haver de sortir una vegada ficats, explotant polèmiques absurdes sobre masturbacions d'autobús entre una mutant pneumàtica i un cubà meningític, de camí a un hotel arravaler.

Omplen hores senceres de programació amb les tribulacions d'una retardada mental que va ser expulsada la primera d'una casa-concurs, la campiona del qual és una altra retardada mental; amb rumors de famosos maltractadors de famoses -frivolitzant salvatgement amb el maltractament-, o amb xafarderies sobre drogues, banyes, estafes, entrades i sortides de finques, adopcions il·legals, tendències sexuals, demandes i querelles inefables que col·lapsen els jutjats...

Quan en un d'aquests programes descobreixen un filó d'audiència, perforen, excaven i extreuen fins l'últim dels sucs, generant nous personatges més pàgines, més minuts, més ingredients per a agitar en una coctelera de l'Amazones, o en una nova casa amb famosos, nous brous de cultiu per a pròximes polèmiques.

Forma part, tot això, del pacte endogàmic entre Les Dues Premses, un pacte en el qual s'han venut mútuament les ànimes televisions, revistes i famosos.

Tot val, tots són susceptibles de corrompre's, tots excepte, pel que sembla, alguns il·lustres habitants de la Terra Mediocre, que passen per sobre del fang sense, si més no, tacar-se les sabates, encara que no siguin tan distints a la resta dels components de la Comunitat de la Caspa.

Tàcitament, Les Dues Premses fan la vista grossa davant els moviments d'aquest sector del panorama actual. Però aquestes actituds seran explicades, i exposades algunes conclusions en el pròxim i últim capítol de la trilogia.

Continuarà en: Trilogia de la Caspa: El Retoño del Rey.